

Sygn. akt VII Ka 573/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Iwona Kowalczyk

Sędziowie: SSO Danuta Józefowska (ref.)

SSO Aneta Łatanik

Protokolant: Dorota Chrząstek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Częstochowa – Północ w Częstochowie Izabeli Chłond - Koziel

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2018r.

sprawy **P. B., s. R. i D., ur. (...) w C.**

oskarżonego o czyn z art. 281 kk w zw. z 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt III K 924/17

orzeka:

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. – Kancelaria Adwokacka w C., kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego P. B. w postępowaniu odwoławczym, przy czym kwota ta obejmuje również należny podatek VAT;
3. zwalnia oskarżonego P. B. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VII Ka 573/18

UZASADNIENIE

P. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 5 października 2017 r. w C. w sklepie (...) na ul. (...) dokonał kradzieży jednej butelki alkoholu J. B. o wartości 59,99 zł na szkodę formy (...) S.A. z/s w W. a następnie w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy bezpośrednio po dokonaniu kradzieży użył przemocy fizycznej wobec pracownicy sklepu (...) poprzez jej popchnięcie po czym wybiegł ze sklepu przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 2 sierpnia 2012 r. sygn. III K 489/12 za inne przestępstwo podobne, tj. czyny z art. 279 § 1 kk którą odbywał okresie od 18.01.2012 r. – 19.01.2012 r. i od 24.02.2015 – 20.06.2016 r.,

tj. o przestępstwo z art. 281 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2018 r. w sprawie o sygn. akt III K 924/17 Sąd Rejonowy w Częstochowie:

1. uznał oskarżonego P. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, a opisanego w części wstępnej wyroku wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 281 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za na podstawie art. 281 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. okres tymczasowego aresztowania od dnia 05.10.2017 r. godz. 23:50 do dnia 22.12.2017 roku godz. 23:50, przy czym, jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwoty 59,90 zł (pięćdziesiąt dziewięć złotych i 99/100) złotych;
4. na podstawie art. 29 Ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. M. kwotę 504 (pięćset cztery) złote oraz kwotę należnego podatku VAT od tej kwoty tytułem obrony świadczonej z urzędu;
5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, zaskarżając go w całości i, zarzucając mu, obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia:

1. art. 7 k.p.k. polegającą na dowolnej ocenie istotnej części zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a przede wszystkim wyjaśnień oskarżonego P. B., co doprowadziło do uznania, że dopuścił się on zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, podczas gdy prawidłowa ocena tych wyjaśnień z uwzględnieniem pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, jak choćby zeznań świadka K. B. oraz nagrania z monitoringu z przebiegu zdarzenia, powinna prowadzić do uznania, że P. B. dopuścił się czynu będącego wykroczeniem opisanym w przepisie art. 119 § 1 k.w.
2. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. a contrario oraz art. 9 k.p.k., co doprowadziło do błędnego uznania przez sąd I instancji, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy stwarza podstawy do uznania oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu, podczas, gdy rzetelna, prawidłowa i całościowa ocena tegoż materiału, dokonana zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów, prowadziłyby do ukarania P. B. za kradzież, stanowiącą wykroczenie z uwagi na wartość skradzionego alkoholu.

W konkluzji apelujący wniósł: o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 10 kwietnia 2018 roku poprzez przyjęcie, iż P. B. dopuścił się wykroczenia kradzieży.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w staranny sposób przeprowadził postępowanie dowodowe w tym zakresie, a każdy z ujawnionych dowodów poddał analizie na co wskazuje uzasadnienie zaskarżonego wyroku. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd w niniejszej sprawie są prawidłowe i znajdują odzwierciedlenie w zebranych materiale dowodowym. Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji nie wykazuje błędów logicznych oraz nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów chronionej dyspozycją art. 7 kpk.

Sporządzone przez Sąd I instancji uzasadnienie wyroku ujawnia w należyty sposób podstawy faktyczne i prawne orzeczenia. Wskazuje też fakty i okoliczności które ustalono i udowodniono a także określa dowody na których oparto owe ustalenia a z drugiej strony wymienia te którym odmówiono waloru wiarygodności i dlaczego. Kontrola odwoławcza nie wykazała, by Sąd Rejonowy przekroczył granice swobodnej oceny dowodów w kierunku oceny dowolnej.

Nie budzi także wątpliwości kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu jak również argumentacja i okoliczności, które Sąd Rejonowy wziął pod uwagę przy wymiarze orzeczonej wobec oskarżonego kary.

Sąd orzekający nie popełnił też błędów proceduralnych i merytorycznych tego rodzaju by rzutować mogły na trafność skarżonego wyroku.

Również kara orzeczona wobec oskarżonego nie może uchodzić za rażąco surową i jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Apelacja obrońcy oskarżonego i zawarte w niej zarzuty opisane w punkcie 1 i 2 opierają się na odmiennej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego a uzasadnienie apelacji jest próbą polemiki z oceną dowodów dokonaną przez Sąd I instancji oraz przedstawieniem własnych domniemań, które absolutnie nie mogą być podzielone. Obrońca w apelacji stara się wykazać, że co prawda oskarżony dopuścił się kradzieży ale z uwagi na wartość skradzionego mienia jego czyn winien zostać zakwalifikowany jako wykroczenie opisane w art. 119 § 1 kw. Obrońca przy tym powołuje się na wyjaśnienia oskarżonego i świadka K. B.. Zdaniem obrońcy Sąd Rejonowy winien je uznać za wiarygodne. Wbrew twierdzeniom obrońcy świadek K. B. potwierdził jedynie fakt dokonania kradzieży oraz, że kasjerka chciała zatrzymać oskarżonego a on przed nią uciekał. Świadek ten też nie stwierdził kategorycznie by oskarżony nie stosował przemocy a wprost wypowiedział się, że oskarżony „raczej kasjerki nie dotknął”. Świadek jest kolegą oskarżonego i był obecny gdy oskarżony dokonywał kradzieży a zatem ocena zeznań świadka musi być oceniona z ostrożnością.

To, że oskarżony nie przyznał się do winy i zaprzeczył by stosował wobec pokrzywdzonej przemoc, ale nie znaczy to, że Sąd ma dać wiarę jego wyjaśnieniom. Sąd ocenia każdy z dowodów a zatem i wyjaśnienia oskarżonego i ma prawo odmówić im wiarygodności.

Jak wyżej wskazano obrońca oskarżonego prezentuje własną ocenę dowodów, opartą na ich jednostronnej analizie i polemizuje z ustaleniami faktycznymi i ocenami wiarygodności dowodów i dąży do zakwestionowania ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji.

Zachowanie oskarżonego jednoznacznie świadczy, że po dokonaniu kradzieży w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy użył wobec pokrzywdzonej przemocy w postaci odepchnięcia jej. Pokrzywdzona widząc, że oskarżony dokonał kradzieży, próbowała go zatrzymać.

Przestępstwo opisane w art. 281 kk ma dwa przedmioty ochrony. Pierwszym jest własność a drugim nietykalność cielesna. Oskarżony naruszył zatem przedmiot ochrony przewidywany w tym przepisie.

Nie podzielając zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Oskarżony czyn ten popełnił w warunkach recydywy a zatem orzeczona kara w wymiarze dolnej granicy zagrożenia jest karą łagodną i nie nosi cech rażącej surowości.

Na rzecz obrońcy Sąd zasądził wynagrodzenie za obronę oskarżonego przed Sądem Okręgowym natomiast zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze albowiem przemawiają za tym względy słuszności. Wobec oskarżonego została orzeczona kara bezwzględna pozbawienia wolności a zatem jego możliwości zarobkowe są znacznie ograniczone.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, przyznając od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M., prowadzącej Kancelarię Adwokacką w C., kwotę 516,60 zł tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego P. B. w postępowaniu odwoławczym, przy czym kwota ta obejmuje również należny podatek VAT. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego na zasadzie słuszności z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., obciążając nimi Skarb Państwa.

Podstawą orzeczenia Sądu Okręgowego jest art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk.